

Od Wroclawi přes Blackpool a Stuttgart do Prahy

Na poslední chvíli jsem se rozhodl svojí připravenou sérii článků změnit v jeden příspěvek. Řeknu toho víc a nemusím se opakovat. Bude to zároveň pokus reagovat na žádost o vystižení, co schází našim párům ve srovnání se světovou špičkou. V tomto směru to bude samozřejmě hlavně o standardu, protože moje taneční zkušenost a trenérská praxe mne vždycky táhly více k této skupině tanců.

Když mi nabídl Miro Horník, jestli se nechci jet podívat na **Mistrovství Evropy amatérů ve standardních tancích ve Wroclavi**, ochotně jsem souhlasil (absolvoval jsem s tímto porotcem a Karlem Bankem i Blackpoolskou anabázi – Otevřená britská mistrovství a Kongres BDF). Ve Wroclawi nás čekalo malé překvapení, protože se nezúčastnili němečtí reprezentanti Simone Segatori a Anette Sudol, takže soutěž suverénně vyhrál Dmitrij Žarkov s Annou Kulikovovou z Ruska. Pár, který ovládl vskutku mistrovsky nejmodernější trend tvarování pohybu – *) obalování vertikály valivým okruhem toku energie v mohutném objemu vršku těla. Jestliže se to takto umí, vypadá to velmi efektně a velice pěkně (možno směle říci i krásně). Také druzí, litevský pár Evaldas Sodeika – Ieva Zukaiskaite byli v tomto směru úžasní. Dobře se to dařilo i třetímu v pořadí – opět Litevci Vaidotas Lacitis a Veronika Golodněva. Na dalších místech se však páry projevovaly jakýmsi mixem stylu valivého s respektováním „častější obnovy“ vertikály a já si troufám říci, jakýmsi prolínáním stylu WDSF a WDC.

Když jsme již u WDC, nemohu nezmínit **Blackpoolský taneční festival 2016**. Soutěže profesionálů STT ovládl Arunas Bizokas s Katuší Demidovou před Victorem Fungem a Anastasií Maravyevou. Třetí byl u nás velmi oblíbená dvojice Andrea Gigiarelli – Sara Andracchio. Na těchto párech je vidět především respekt k vertikální ose a k využívání síly drivu (pohonu) chodidel v mohutném swingu napříč parketem. Také highlighty (vrcholy choreografie) jsou ponejvíce v pohybu (zatímco ve WDSF spíše na místě s využitím parciálních vah – třeba hlavy). Také vítězové amatérského klání Sergiu Rusu – Dorota Makar, pár z Polska tančili ve zmíněném duchu WDC. Soutěže či šampionáty v LAT ovládli Ricardo Cocchi s Joane Wilkinson (profesionálové z USA) a Morten Loewe s Roxy Donevou (amatéři z Dánska). Posledně jmenovaní využívali všechna základní postavení a tančili téměř výhradně základní figury, takže, i přes stáří některých figur (vznikaly před 70 lety), byl na ně úchvatný pohled! Také Ricardo a Joane ovládali brilantně základní principy, ale druzí Maurizio Veskovo s Androu Vaidilaite se snažili spíše pobavit.

Ve **Stuttgartu** nás pro změnu zase překvapila neúčast Žarkova s Kulikovovou. Simone Segatori a Anette Sudol tak vyhráli o více než 4 body Grand Slam amatérů Standard a já jsem si říkal: „Vždyť oni vlastně tančují spíše stylem WDC, ti by v Blackpolu byli určitě úspěšní i v profesionálech!“ Ale konec fantazírování! Páry na druhém a třetím místě byly shodné jako ve Wroclawi (Sodeika 2., Lacitis 3.), ale od čtvrtého místa to bylo trochu jinak. Bjorn Bitsch s Ashli Williamsonovou (Dánsko) sice obhájili pátou příčku z ME, ale čtvrté a šesté pořadí obsadily páry úplně jiné než ve Wroclavi. Italové Galupo s Pacini a „Moldavci“ Darin se Seredinou v GOC GS STT netančili a tak využili příležitosti získat čtvrté a šesté místo Evgeny Moshenin – Dana Spitsina (nově složený pár z Ruska) a druhý německý pár Anton Skuraratov – Alena Uehlin (ve Wroclavi až 12.). O smůle Davida Odstrčila s Tarou Bohak na ME jsem psal v minulém článku o Stuttgartu a dnes dodávám, že si to na GOC bohatě vynahradili. Jejich hlavními zbraněmi jsou dobrý charismatický vzhled a elegance pohybu. Já bych jim ale doporučil ještě*)! (viz výše uvedené tvarování). Pozici druhého českého standardního páru na ME a GOC zaujal Michal Drha s Klárou Zámečnickovou. Ve Wroclavi doplatili sice na floorcraft, ale ve Stuttgartu si vůbec nevedli špatně. Jistota a rozhodnost poměrně přesvědčivého projevu by však mohla být ještě dohrávána poněkud vznešenějším stylem pohybu (mám na mysli emocionální přesvědčivost nehmotností tanečnicků, dojmem klouzání napříč parketem ve swingu vrcholícím letem těla prostorem s větším charismatickým nábojem). Třetím párem, který nás celkem dobře

reprezentoval v GS STT, byl Miroslav Hýža s Dominikou Feglovou. Jejich zaváhání v Rising Stars STT nebylo zaviněno způsobem tvarování, ale nedostatkem podpory moderního tvarování* pohonem chodidel a zoufalou tvářností partnera. Před GS jsem jim tedy domluvil: „Netvařte se tak beznadějně a uvědomte si, že výraz OVER THE FEET neznamena tančit nad svými chodidly, ale PŘES SVÁ CHODIDLA. Švihejte tedy nohou před nebo za tělo, přitáhněte váhu, jděte do chodidla a pak teprve od chodidla do centrální rovnováhy. Tak nebudete nikdy padat!“... A ejhle, mělo to úspěch!

Mezi úspěšné páry z naší země se také, hlavně ve WDSF Open Youth (kde vládli Rumuni Paul Rednic – Roxana Lucaci), se zařadil pár Tomáš Příkryl – Sanela Los Chovancová. Není jim cizí moderní * shaping a dobrá jeho podpora pohonem chodidel, ale kdybych jim mohl něco doporučit, tak by to bylo dodržování základního sportovního atributu tance: Pozitivita ve směru výstavby siluety a v zamýšleném směru pohybu! (Příklad třeba Slip pivota po Fallawayi vzad do směru tance a pak otočit, ne otočit pohybem proti směru dalšího tance a nekrčit při snížení vršek). Příkryl s Chovancovou byli v dospělých do stovky a WDSF Open Youth vyhráli Mistři světa a pozdější vítězové Prague Open 2016, jak jsem již „nakousl“.

Finálová účast Zdeňka a Lenky Příbylových v Seniorech I je jistě jeden z největších našich úspěchů, ale mám takový pocit, že, od té doby, co se objevil další špičkový český pár Michal Mládek – Šarka Hesová, nejsou již bráni tak vážně jako v minulosti, kdy byli nejlepší českou dvojicí. Doporučil bych jim tedy změnit image, myslím tím, aby to zkusili ve fraku a s pestřejšími šaty. Z technického hlediska by to byla dynamika a excelentní body rhythm (hlavně změny rychlosti, atmosféry a trvání některých kroků či akcí – např. 3/8 a 1/8 místo ¼ a ¼ atd.).

Na druhé straně jsem ale také nabyl dojmu (opozičního k uvedeným pokynům), že požadavky na vítěze nějak polevily v náročnosti. Christian Bono a Elena Bono (Itálie), kteří vyhráli jasně všechny tance S I, si často odpouštěli charakteristický swing. Libovali si ve velmi plochem projevu všech swingových tanců a jen pro Tango to byl správný styl. Na absenci swingu však reagovala jen anglická porotkyně. Mládek se svou partnerkou Šárkou Hesovou museli, pro zdravotní problémy, účast na GOC vzdát.

Tabu pro naše barvy byla WDSF Super GP Profesionálů. Zdálo se mi, že Benedetto Ferugia s Claudií Koehler (jsou přímo ze Stuttgartu) zjednodušili Waltz za účelem transparentnosti typického pendulum (kyvadlového) swingu a to jim zachránilo vítězství nad Emanuelem Valerim s Tanjou Kehlet z Dánska. Ve dvou čtyřčtvrtových tancích předvedli Emanuel s Tanjou daleko zajímavější choreografické kreace a vyhráli je daleko větší převahou než Benedetto a Claudia zbytek. Nicméně německý pár nakonec zvítězil. Donatas Vezeles – Lina Chatkeviciute z Litvy se v amatérech vždy pohybovali ve spodních příčkách semifinále mistrovských světových i evropských soutěží. Avšak v profesionální divizi nyní porázejí jednoho dřívějšího amatérského finalistu za druhým. Myslím, že zvládli moderní tvarování * lépe.

Abych úplně nevynechal nejmladší, zmíním Děti I a II, ale jen paušálně. Asi v tom smyslu, že mnozí dospělí by si z přístupu dětí, které jsem viděl ve Stuttgartu tančit, mohli vzít příklad.

Junioři I = Ruský hatrick: 1. Boriskin – Ulianova, 2. Kiselev – Philipchuk, 3. Perepelitsyn – Žukova, 19. byli Daniel a Barbara Borůvkovi (ČR) – tančili vcelku dobře s rutinou zkušených tanečnicků, avšak pozor! Místy, ve snaze vypadat vyzrálé, některé principy, jak se říká, odševcovali – tančili je s nepříliš důslednou kontrolou a koordinací. Trochu zklamán jsem byl 27. – 28. místem páru Oliver Los-Chovanec – Jana Klenková, ale ti zanedlouho v Praze ukázali, že dovedou zatančit i mnohem lépe. V Juniorech II STT netančil GOC úřadující mistr světa z Timisoary – rumunský pár Sebastian Zicoane – Anca Copos ani naše páry.

Měření sil těchto „dvojek“ tedy vyhrál Artem Nasredinov s Elizavetou Semashko. Druhý byl anglický pár Glen Richard Boyce – Caroly Janes, ale já, kdybych porotoval, asi bych patřil k nepochopitelně žalostné menšině porotců, která měla pro tento výborný pár ohodnocení 1.

Nesmím zapomenout ani na Vycházející hvězdy standard. Tam jsem citoval jako nejlepšího z našich řad Robina Ondráčka s Markétou Skorkovskou. Velice „způsobný“ pár. Nedělá chyby, ale také neudělá „velký“ výkon a výsledek. Kdyby tomu chtěl, musel by „přehánět“ sklony, rotace, torze a extenze, včetně inklinací vpřed a vzad na doplnění a doladění okruhů objemem* s dostatečnou energetickou bilancí. Dělal to tak vítěz Mateusz Brozowski s Justyna Mostzonek z Polska (kteří měli

navíc „vzdělaná“ chodidla = silná chodidla, která dokáže stlačit pouze plná váha těla, a vždy vědí, jak tělo zvedat).

Nestárnoucí Pepa Stehlík se svojí ženou Evou se probojovali do finále jednoho z nejpočetnějších polí párů startujících v Seniorech III. Je úžasné, jakým moderním stylem se může jejich tanec vykázat. Seniors II (bez naší účasti mezi 250 páry) vyhráli Francouzi Pierre Payen – Isabelle Reyjalal.

Aby nebyli latináři ošizeni, zmíním se ještě o některých latinskoamerických soutěžích.

Nejsledovanější byl pochopitelně GS amatérů v LAT (nebudu ale předkládat nějaké rozsáhlé analýzy, protože tím byli pověřeni jiní). Palmu vítězství s 3,5 bodovým náskokem před druhými si odnesli nejvýše favorizovaní Gabriele Goffredo – Anna Matus, pár z Moldavie. Nenapodobitelné rotace pární partnera a procítěnost projevu partnerky jsou obdivuhodné. Druhými také podle očekávání byli Marius-Andrei Balan a Khrystyna Moshenska z německého Pforzheimu. Pár tančil s největším energetickým nasazením ze všech. Jejich klub vyslal do Stuttgartu i druhé německé reprezentanty Timura Imametdinova se Ninou Bezubovou a zrodilo se překvapení. Získali třetí místo s nevelkým bodovým mankem na prvé německé reprezentanty. Diváci je přijali nejvřeleji, vždyť na ME byli ještě pátí a jejich obratnost se velice líbila. Armen Tsaturyan se Svetlanou Gudyno, kteří ještě loni zvítězili, se octli rázem až na čtvrtém místě a na bronzový (medaile dodával pan Valerij Lebeděv) stupínek se nevešli. Myslím, že v Praze pak tančili o dost lépe. Charles-Guillaume Schmidt – Elena Salikhova získali pro Francii tentokrát jen páté místo (na Evropě čtvrtí), ale podali výkon vysokého standardu. Andrea Silvestri – Martina Varadi, pár reprezentující Maďarsko, si vyměnili oproti ME místo s italským duem Lazzarini Benedetti, a finále uzavřeli.

Soutěži WDSF Super Grand Prix profesionální divize v LAT kraloval Andrey Zaytsev s Annou Kuzminskayevou z Ruska. Druhé pořadí si vypracovali Pavel Pasečnik a Marta Arndt, startující za Německo. Domnívám se, že prvé dva páry by v Blackpoolu dopadly docela dobře. Za ostatní finalisty bych v tomhle směru ruku do ohně asi nedal, ale tím nechci snižovat výkon našich zástupců Filipa Karáska s Terezou Florovou v závěrečném kole této soutěže. Kdyby se hodnotily jen partnerky, byla by Tereza, podle mého soudu, určitě mezi prvními třemi. Ale i tak ji Filip vcelku dobře vedl a prezentoval, přestože tak trochu submisivně.

Jak si počínali Junioři I v LAT a 10T jsem uvedl v minulém článku a mohu jediné dodat, že Borůvkovi, Tománek – Růžičková a Felcman – Hejná musí přidat.

V Mládeži, kterou v LAT vyhráli Rusové Dmitry Kulebakin – Maria Chernykh, se ještě na první stránce čtyřstránkových (!) výsledků ocitá Matyáš Adamec – Natalie Otáhalová. To byl pro ně i pro nás velice přijatelný výsledek a příslib do budoucna. Jejich senzibilní přístup, dynamika a harmonie (vždy najdou vhodné vzájemné postavení i odpovídající gesto či akci) měli už od jejich soutěžení v Rising Stars vzestupnou tendenci, což se pak plně potvrdilo počátkem září na Prague Open (MS U21). Ale o tom později.

Ve Vycházejících hvězdách latiny se nakonec radovali z celkového vítězství Victor Burchuladze s Anastasií Borshevou. Ruský tanečník, který tu před léty vyhrával Juniory i Mládež jak na běžícím pásu (standard, latina, 10T, ale s jinou partnerkou) a nadlouho se „odmlčel“.

V latinských soutěžích juniorů II jsem se zmínil v minulém článku o Marianu Hlaváčovi s Terezou Maturovou. Musím je pochválit za odvahu i umístění. Jejich soutěžení ovládli Rumuni Christian Alexandeu Mihai a Raluca Maria Andreiová (už – zase Rumuni a to ještě není konec všem komentářům!).

To je tedy zatím vše, co se dalo pochytit na GOC. Protože nemohu být na dvou nebo třech místech najednou, nemohu už podrobněji komentovat nic víc a obracím se tedy k Prague Open 2016...

PRAGUE OPEN (2. – 4. září 2016, palác Lucerna) – dobře zorganizované (ČSTS, v čele opět Ing. Petr Odstrčil, a PRAGUE OPEN DANCE FESTIVAL s.r.o – Jiří Ševčík a Pavel Tejc) zajímavé otevřené soutěže prakticky ve všech u nás nejvíce frekventovaných kategoriích a navíc Mistrovství světa Mládeže pod 21 let v latinskoamerických tancích. Nad 13. ročníkem také přijala záštitu primátorka Hlavního města Prahy Adriana Krnáčová. O hladký průběh soutěží se postarali: ředitel soutěží Pavel Kojetín, jazykově

šikovné moderátorky Jitka Šorfová a Jana Fencak, rychlí sčítatelé Alex Espital a Leoš Siegel i pěkná hudba Jiřího Lupoměského.

Páteční den byl zasvěcen hlavně soutěžím Vycházejících hvězd. Naše barvy se v závěrečných kolech objevily pouze v jedné z latinských semifinálových skupin a to jen jednou (Radim Vysloužil – Tereza Sedláková nakonec smolně sedmí – finále by jim slušelo). Ostatní naše páry v těchto Openech nehrály příliš čelní roli. Jedině 13. místo páru Daniel Kecskeméti – Barbora Fellinghauerová ve standardu snad snese ještě trochu přísnější měřítko. Tento vždy dobře oblečený a urostlý pár by se měl zaměřit na čistotu detailů chodidel pána (hlavně kam má chodidlo mířit) a na taneční obratnost obou (štěpení energie v místech zvratu pohybu – např. zahnutý zaražený pérový – jedna noha vpřed, záda a druhá noha vzad, dáma obráceně!). Vítězné páry obou skupin RS (LAT Slováci Tomáš Uváček – Martina Reiterová, STT Stan Tiberu Florin – Grigore Daria) předvedli přesvědčivější výkony. Obdivuhodné vítězství Stehlíkových Seniorech v III standard a třetí místo Jiřího Bělohávka s Romanou Motlovou v Seniorech I latina (1. Eduardo Cervera Martinez – Piedra Escrita Medina Mateos) byla přece jen jistá pozitiva pátečního večera.

Sobotní program začínal soutěžemi **Juniorů ve STT**. Myslím, že Oliver Los Chovanec s Janou Klenkovou se mohli právem radovat ze 4. místa ve finále Junior I. Zůstali tu za nimi Poláci Tomasz Ruszkowski – Julia Mozdyniewicz (semifinalisté GOC) a naši mistři Daniel a Barbora Borůvkovi. Oliver s Janou sice nedělají viditelné technické chyby, ale jejich průběhy pohybů nemají vždy ideální trajektorii těžiště (jak z horizontálního, tak vertikálního pohledu). Jejich výkonnost je závislá na tom, v jakém poměru se jim v tomto směru daří, nebo nedaří. Na GOC u nich převládaly chybné trajektorie, v Praze správné nebo lépe, správnější. Soutěž vyhráli Egor Perepelitsyn a Uliana Žuková z Ruské federace (na GOC třetí a v 10T dokonce druzí).

Openy v **Juniorech II STT** se nejlepší naši zase vyhnuli a tak se neúspěšnější našinci ocitli až na konci čtyřadvacítky (Kummer – Řeháková a Prisyazhny – Galkina). Finále ovládli Mistři světa z Timisoary Rumuni Sebastian Zicoane s Anicou Copos, kteří si snadno poradili i s vítězi GOC ve standardu a v kombinaci či s držiteli bronzu a stříbra ve stejných disciplínách na GOC (2. Artem Nasredinov – Elizaveta Semaško (Rusko), 3. Karolis Burneikis – Izabele Sekaite (Litva)). Naším Juniorům II (a nejen jim) bych po nejvíce doporučoval, aby se svými trenéry rychle vrátili k základní kreativitě, tak, jak ji v nádherné přednášce předvedl Martin Odstrčil, s jím trénovanými páry, na „doškolováku“ v Lednici. **Latinu v Profesionální divizi** vítězně zvládli Filip Karásek a Tereza Florová. Partnerka tentokrát nebyla tak dominantní, ale to bylo dobře (protože Filip na dominanci přidal).

Senior II Standard: 1. Vittorio Bramati – Silvia Martorelli Itálie (na GOC sedmí). Lubor a Šárka Halovi ve finále šestí. Jejich uhlazené tancování postrádá trochu bojovnějšího ducha. Měli by více zviditelnit svojí touhu po lepším výsledku. Vypadat více soutěživě (competition modus = zviditelněné sebevědomí a pocit převahy).

Ze strany naší účasti trochu „vykradená“ **Mládež Latina** se stala snadnou kořistí Leonarda Liniho a dcery, u nás dobře známého, italského experta Gabusiho Mii (na GOC pátí).

Vrcholem sobotního programu bylo večerní finále **WDSF International Open ve Standardu a Mistrovství světa párů do 21 let v Latině**.

V „jedenadvacítkách“ se v raném odpoledni představilo 78 dvojic. Po redancu jich zbylo 49. Čtvrtfinále se dočkalo 26 párů a semifinále 13. Finále v šesti mělo vskutku jedinečnou úroveň. Vítězové byli – odkud jinud než Rumunská! Ionut Alexandru Miculescu a Andra Pacurar. Jejich strhující výkon by v nedělních Dospělých LAT možná stačil i na finále. Prvními Vicemistry světa se stali u nás dobře známí Nikita Pavlov s Ekaterinou Šaranovou z Ruska. Jejich dynamický výkon přece jen dostal přednost před procítěnějším projevem dalších reprezentantů Ruské federace Vladislava Niškina a Poliny Golubjevy. A co naši? Tentokrát nám udělali až překvapivě velkou radost! Matyáš Adamec s Natalkou Otáhalovou dosáhli semifinále a svým dvanáctým místem zase zářivě navázali na minulé úspěchy našich reprezentantů v této věkové kategorii.

Poněkud rozpačitě ale zapůsobil večerní Opening Ceremony MS, protože některé vyřazené páry už odjely.

Simone Carabelese s Luciou Cafagna (Itálie) a Alexej Bredikhin s Danou Demenkovou (Rusko) byli hlavními favority **WDSF International Open dospělých STT** (naši nejlepší Odstrčil – Bohak dali přednost soutěži ve Slovinsku). Svých úloh favoritů se, vlastně již v uvedeném pořadí zmíněné páry, zhostily na 100% a na stupních vítězů je ještě doplnil pár Leonid Kokhlov a Alexandra Šošněva, coby třetí. Finalisté předvedli hodně zajímavé přístupy k shapingu. Z našich párů se, jako nejlepší Češi, na 13. místě (hned za semifinálovou dvanáctkou) umístili Vít Domorád a Simona Tejcová. Zdravotní problémy partnerky zavinily, že jim ve čtvrtfinále na Quickstep nepřipsali rozhodčí ani kříž (ve waltzu, valčíku, slowfoxu jich měli 7, 8, 8). Jinak by byli asi ještě výš. Ale v každém případě bych jim doporučil zvýšit celkovou rychlost a objem pohybu. Zajímavé bylo, že z prvního kola nešly přes redance jen 3 naše dvojice (Domorád – Tejcová, Příkryl – Los Chovancová a Kecskemeti – Fellinghauerová). Druzí z MČR Sliška – Valjentová spadli do opravného kola, ke kterému už nenastoupili.

Neděle začínala opět **Juniorů II a I Latina**. Finále se tentokrát pro naše barvy stalo nedostupným v obou případech. O shodné umístění si řekli naši nejlepší, Hlaváč – Maturová v J II a Borůvkovi J I – 10. – 11.). Vítězi v dvojkách se stali Kiril Kurbatov s Alexandrou Revel-Muroz (pár z Ruska, který byl na GOC 4.) a v jednotkách Artem Nasredinov s Elizavetou Semaško (pár z Ruska, který byl na GOC v LAT 2.).

Mládež STT byla později, pro nás, o něco radostnější, protože do finále se probjoval Tomáš Příkryl se Sanelou Los-Chovancovou, kde osadili pěkné páté místo (když, oproti GOC se polepšili ve srovnání s dánským párem, Alexandr Pavlov – Mie Udesen, o 2 místa). Prvá dvě místa si odnesli, kdo jiný než, Rumuni – 1. Mistři světa a první na GOC: Paul Rednic – Roxana Lucaciu, 2. pátí z GOC: Stan Tiberu-Florin – Daria Grigore!

Nejlepší výsledek neděle nás čekal v **Seniorech I STT**, kde Michal Mládek se Šárkou Hesovou nenechali nikoho na pochybách o vítězích a znovu ukázali, že pro říjnové MS této kategorie jsou favorité číslo 1.

Profesionální divize si připravila dvoukolovou soutěž ve **STT**. Naše barvy reprezentovali Martin Dvořák se Zuzanou Šilhánovou (3.) a Petr Zabystrzan s Monikou Mihalíkovou (5). Soutěž vyhráli László Czaba a Viktoria Pali (Maďarsko) před Andrejs Rogovenkem a Annou Voroncukou (Lotyšsko). Petr s Monikou tančili dobře a vyrovnaně obě kola, ale na Martinovi se Zuzanou bylo vidět, že se, po delší přestávce, teprve rozjíždějí. Věřím, že kdyby bylo po finále ještě jedno kolo, své soupeře vpředu by více „potrápili“, možná i porazili.

Na tomto místě ale neodolávám nutkání něco dodat... Na letní škole v Třešti na konci prázdnin jsem sledoval společné lekce Martina a Zuzany i Petra a Moniky ve funkci lektorů. Ve srovnání s podobnými semináři zahraničních profesionálů a trenérů jejich ideje rozhodně nezůstávaly pozadu. Totéž lze říci i o Speciálním letním soustředění, které pořádá Martin Odstrčil a Jan Tománek, jako každoročně, v Prsticích. Skvělé myšlenky jsem slyšel i od Lenky a Marcela Gebertových letos v Košetících. Chtěl bych věřit také panu Lubošovi Novotnému, který vlastně u nás zakládal profesionální sekci porotců. Zatím však vyzývám jmenované experty (ale i další a další), aby se, ke znovu přiblížení našeho tanečního sportu ke světové špičce, spojili a vytvořili pro tento cíl zdravé konkurenční prostředí (konkurenci není nutno likvidovat hanebnými nebo nesoudnými známkami v porotách, ale tolerantně a férově stimulovat k zvyšování výkonnosti v soutěži různých trenérských proveniencí)...

Ale dost, raději zpět k jinému chutnému soudku! Tím byl rozhodně úplný vrchol třídního soutěžení na Prague Open – **WDSF World Open dospělých v Latině**. Na naší straně bylo dosti absencí (možná, že to zavinil split některých párů – zprávy o některých rozchodech se ale ukázaly jako nepodložené, možná zájem na jiných soutěžích, možná jiné příčiny). V každém případě stálo za to soutěž pozorně sledovat a vzít si z ní ponaučení.

Nejvíce zářivou hvězdou tu byl Armen Tsaturyan se Svetlanou Gudyno (loni byli tito Rusové po jistou dobu dokonce světovou jedničkou). Technickou kvalitu, Pohyb do hudby, Partnerské dovednosti a Choreografii s prezentací (Požadavky v JS 2.1) už jim rozhodčí nejednou ocenili desítkou, takže stačí dodat, že i v Praze se jim velice dařilo a první místo bylo naprosto neotřesitelné. Anton Aldaev a Natalia Polukhina (také Rusko) – semifinalisté ME a GOC, si druhé místo také nenechali ohrozit.

Třetí a čtvrté místo však bylo obsazeno „vždy s českou stopou“! Marek Bureš s manželkou Asise K.N. Anastasiou Iermolenko (Německo) byli třetí a Konstantin Gorodilov s Dominikou Bergmannovou (Estonsko) čtvrtí (na ME byli v semku a GOC absolvovali na konečném 15. postu). Samozřejmě, že čeští partneři dnes tančí lépe, než tomu bylo v minulosti s českými protějšky, ale zajímavé je, že když jde někdo od nás tančit do ciziny, vždycky si „pomůže“. Tomáš Gál a Sabina Karásková byli nejlepšími Čechy (v semifinále na 11. místě), ale když Slováci měli finalistu (Tomáš Tanka – Dominika Feketová 6.), proč ne my jako domácí? Chtěl bych se dotknout ještě jedné věci. Poměr omluvených českých párů ku neomluveným byl v tomto naposledy uvedeném klání 4/2, ale jsou soutěže (nebo, lépe řečeno, byly soutěže), kde počet českých neomluvených byl vyšší než omluvených. Omluvit se není jenom slušnost, ale přímo povinnost! Tím jsem vlastně vyčerpал vše, co jsem chtěl uvést veřejně a jsem s pozdravem ČESKÉMU TANEČNÍMU SPORTU ZDAR!

Ing. Zdeněk Landsfeld